

עפ"ת (באר שבע) 27705-03-25 - אדם עיאדה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (באר-שבע) 27705-03-25 - אדם עיאדה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ת (באר-שבע) 27705-03-25

אדם עיאדה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[13.03.2025]

כבוד השופטת נועה חקלאי

החלטה

1. בפני בקשת המבקש לעיכוב ביצוע רכיב עונש הפסילה עד לדיון בערעור.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בבית משפט לתעבורה באילת בתיק פל 971-11-22 במסגרתו יוחסו לו עבירות של נהיגה בשכרות ובקלות ראש.
3. ביום 23.1.23 לאחר שהמבקש לא התייצב לדיון, הוא נשפט בהעדרו, והוטלו עליו 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה, לצד ענישה נלווית.
4. בחלוף למעלה משנתיים, ביום 4.2.25, הגיש המבקש בקשה לבית משפט קמא לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו, לצד בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין עד למתן החלטה סופית בבקשה.
5. ביום 6.2.25 הורה בית המשפט קמא על עיכוב ביצוע פסק הדין עד למתן החלטה אחרת.
6. ביום 18.2.25 דחה בית המשפט קמא את הבקשה לביטול פסק הדין.
7. ביום 11.3.25 הגיש המבקש ערעור על החלטת בית המשפט קמא מיום 18.2.25, ובד בבד הגיש את הבקשה שמונחת בפני, לעיכוב ביצוע רכיב עונש הפסילה, וזאת לכל הפחות - עד לקיום הדיון בערעור.
8. לטענת ב"כ המבקש, מיום 18.2.25 המבקש, אשר עובד כנהג, חדל מלעבוד. לדבריו, הערעור קבוע ליום 7.4.25 ותעבור תקופה של כחודש נוסף עד לערעור, בה לא יוכל המבקש להתפרנס. המבקש לא התייחס בבקשתו לסיכויי הערעור.
9. ב"כ המשיבה התנגד לעיכוב ביצוע עונש הפסילה. לדבריו, על המבקש הוטלה פסילה ארוכה ואין חשש כי המבקש יסיים לרצות אותה או חלק ניכר ממנה בטרם ישמע הערעור, וזאת במיוחד בהתחשב בכך שהערעור נקבע ליום 7.4.25. עוד טען, כי העונש שהוטל על המבקש הוא עונש המינימום הקבוע בחוק, ואינו חורג לחומרה. לדברי ב"כ המשיבה, לאור החלטת בית המשפט בדבר קיום אישור מסירה, ולאחר שהמבקש לא העלה כל טענת הגנה לגופם של דברים, המשיבה סבורה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים. דיון והכרעה
10. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי הצדקה להורות על עיכוב ביצוע רכיב הפסילה בפועל שבגרו הדין.
11. למעשה, אין מדובר בבקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילה, אלא בבקשה להפסקת ביצוע העונש, שכן הפסילה כבר החלה זה מכבר.
12. כפי שציין בית המשפט העליון בע"פ 3839/23 טל סמילוביץ נ' מדינת ישראל (28.5.2023): "הלכה עמנו כי הפסקת ביצוע עונש של פסילת רישיון תיעשה במקרים חריגים ביותר, לאור האינטרס הציבורי המידי בביצוע עונש הפסילה, ובהתחשב בכך שאין מדובר בפגיעה בחירותו של אדם..."
- ראו גם ע"פ 8550/20 אמגד אסכאפי נ' מדינת ישראל (15.12.20), שם נקבע כי עיכוב ביצוע רכיב הפסילה עד לפסק הדין בערעור, יינתן ב"מקרי קיצון".
13. המבקש לא הציג בבקשתו נימוקים המלמדים כי עניינו נכנס לגדרם של אותם "מקרי קיצון" המצדיקים העתרות לבקשה.
- העובדה שהפסילה עד למועד הדיון (שקבוע בעוד פחות מחודש ימים) תפגע בפרנסתו, אינה מכניסה את עניינו של המבקש להגדרת "מקרה קיצון".

זאת ועוד, בענייננו, למבקש עצמו לא אצה הדרך, שכן על אף שבקשתו לביטול פסק הדין נדחתה כבר ביום 18.2.25, הרי שהבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה רק בחלוף 3 שבועות, ביום 11.3.25 (כאשר במהלך כל התקופה הנ"ל המבקש אף עשה דין לעצמו ולא פעל להפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט כנדרש על פי חוק).

14. באשר לסיכויי הערעור: כאמור, המבקש לא פירט במסגרת בקשתו את סיכויי הערעור. עיינתי בנימוקי הערעור שבהודעת הערעור שהוגשה. למעט כפירה כללית במיוחס לו, המבקש לא העלה בערעורו כל טענת הגנה לגופו של עניין כנגד האישומים בהם הורשע.

המבקש תלה את עיקר יהבו בטענה כי לא זומן כדין לדיון, וטען לליקויים מהותיים באישור המסירה. מבלי לקבוע מסמרות, לאור טיעוני המבקש בנוגע לאישור המסירה, ובהסתכלות לכאורית בלבד, לא ניתן לומר שהערעור חסר סיכוי.

15. סיכומי של דבר, הגם שלא ניתן לקבוע כי הערעור חסר סיכוי, בשים לב שמדובר בפסילה שכבר החלה, במבקש שלא אצה לו הדרך ופנה בחלוף 3 שבועות, ובשים לב שהערעור עצמו קבוע בעוד פחות מחודש ימים, לא מצאתי כי עסקינן במקרה קיצון המצדיק הפסקת ריצוי עונש הפסילה ועיכוב ביצועו עד להחלטה סופית בערעור.

16. משכך, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.

המבקש יפקיד רישיונו לאלתר במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ה, 13 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.